

REACTIE

Reactie op de bijdrage van LTZA | mr. M.D. Fink:

Toute prise doit être jugée. Opmerkingen over het Nederlandse prijs(proces)

MRT 2013-6, p. 211

DOOR MR. R. VAN DEN HEUVEL¹

Goed dat Fink de door Winkel en Hoogstad geworpen handschoen heeft opgepakt. Zijn pleidooi voor samenwerking tussen Defensie en Justitie² spreekt mij uiteraard aan; tenslotte is de militaire strafrechtspraak de oervorm van CIMIC. Een poging mijnerzijds om wat meer te weten te komen over de lotgevallen van het Prijsreglement leed echter schipbreuk. Een kort verslag.

De Directie Wetgeving en Juridische Zaken van VenJ deelde mij mede dat het Prijsreglement nooit opgenomen is geweest in het Basiswettenbestand (wetten.overheid.nl). Dat impliceert dat bij de start van die collectie per mei 2002 niemand het als geldend besluit heeft aangewezen. Vanaf 1995 is het Staatsblad in digitale vorm beschikbaar; de eventuele intrekking van het Prijsreglement komt daarin niet voor.

De bibliothecaris van het hof Arnhem-Leeuwarden heeft nog het losbladige “Systematisch register op Staatsblad en Staatscourant” geraadpleegd, maar ook daarin werd niets aangetroffen over het Prijsreglement.

Vanuit DW werd gewezen op artikel 14 van het Prijsreglement:

Het prijsrecht kan uitsluitend worden uitgeoefend gedurende den tijd dat het Koninkrijk der Nederlanden zich in staat van oorlog of gewapend conflict bevindt met een andere Mogendheid.

Ook werd gesuggereerd dat uit de ook door Fink genoemde opheffing van het Staatsprijsfonds bij Rijkswet van 3 april 1968, Stb. 242, zou kunnen volgen dat het Prijsreglement toen niet meer als geldend recht werd beschouwd.

Artikel 6 van het Besluit van 7 mei 1942, houdende de instelling van een Staatsprijsfonds (Stb. C45), bepaalde immers:

Zoo spoedig mogelijk nadat het Koninkrijk zich niet meer in staat van oorlog bevindt met een andere mogendheid, zal bij de wet het tijdstip worden bepaald, waarop het Staatsprijsfonds wordt geliquideerd en de bestemming van het batig saldo wordt aangewezen.

¹ De auteur is voorzitter van de militaire kamer van het gerechtshof Arnhem-Leeuwarden. Dit naschrift is op persoonlijke titel geschreven.

² Veiligheid en Justitie bekt ook bij mij nog steeds niet lekker.

REACTIE

Deze argumentatie overtuigt echter niet, omdat het Staatsprijfonds een inherent tijdelijk karakter heeft, terwijl dit van het Prijsreglement niet zondermeer kan worden gezegd. Ook de Memorie van Toelichting³ bij de opheffingswet (een Rijkswet) geeft geen aanknopingspunt voor de gedachte, dat (ook) het Prijsreglement zelf een tijdelijk karakter had. Het is jammer dat bij beide regelingen iedere toelichting ontbreekt, zodat het ook op dit punt gissen blijft.

Wel kan de nogal laconieke toelichting op de afschaffing van de jurisdictie terzake van de Hoge Raad (“*De huidige artikelen 89 tot en met 91 (RO; vdH) zijn obsoleet en kunnen vervallen*”)⁴ doen vermoeden, dat de wetgever⁵ het prijsrecht weinig vitaliteit toedichtte.

Opgemerkt kan tenslotte worden dat genoemd artikel 14 aan toepassing van het Prijsreglement, al aangenomen dat dit nog geldend is, in de weg staat bij anti-piraterijmissies. Gelet op de gammele staat waarin zich de betreffende vaartuigen plegen te bevinden is daarmee overigens niet veel verloren...

³ Kamerstukken II, 1966-1967, 9019 (R 580), nr. 3.

⁴ Kamerstukken II, 1999-2000, 26855, nr. 3, p. 195.

⁵ De Hoge Raad sprak in 1956 (Nyugat I) nog zonder omhaal van “het te dezen van toepassing zijnde Prijsreglement voor het Koninkrijk der Nederlanden; HR 13 januari 1956, NJ 1956, 141, p. 309 li. kolom.